

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE.

Rok XVII **Wilno, dnia 13 października 1937 r.** **Nr 20.**

SPIS TREŚCI:

Część A.

Część A.

SPRAWY FINANSOWE I KONTROLI DOCHODÓW.

115.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dn. 29 września 1937 r. Nr. 107, o rejestracji i ewidencji przedmiotów gwarancyjnych

Na podstawie okólnika Ministerstwa Komunikacji, ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. Nr. 39 z 1937 r. poz. 324, Dyrekcja przypomina odnośnym rachunkozdawcom oraz zainteresowanym jednostkom służbowym o konieczności ścisłego i dokładnego prowadzenia rejestracji i ewidencji przedmiotów objętych gwarancją.

Aczkolwiek sposób prowadzenia rejestracji i ewidencji przedmiotów gwarancyjnych jest dość wyraźnie podany w przepisach Nr. F. 2, art. 114—118 i 165—167, to jednak, dla jednolitego ujmowania sprawy, Dyrekcja wyjaśnia, że w myśl art 114 odnośne wydziały winny powiadamiać o zobowiązaniach gwarancyjnych powstałych przy zawarciu umów na dostawy, te jednostki służbowe, którym dostarczono do użytkowania względnie przechowywania przedmioty objęte gwarancją. Jednostki te zaś obowiązane są następnie zawiadamiać o tych zobowiązaniach gwarancyjnych inne jednostki, do których takie przedmioty mogą być przesłane, względnie przekazane.

W protokołach odbiorczych, względnie w dowodach wysyłkowych na przedmioty gwarancyjne należy bezwzględnie zaznaczać na wi-

docznym miejscu, że są to przedmioty gwarancyjne.

Należy również mieć na uwadze konieczność nadsyłania sprawozdań o przedmiotach, które nie wytrzymały terminów gwarancyjnych, jak tego wymagają przepisy F. Nr. 2 art. 118.

Rachunkowe przeprowadzenie przedmiotów gwarancyjnych musi być dokonywane w ten sposób, że przy odbiorze należy je księgować w trybie zwykłym, zaś w przypadku wycofania z użytku przedmiotów, które nie wytrzymały terminów gwarancyjnych, ściśle według wskazówek podanych w przepisach F. 2 art. 166, to znaczy księgując jak zwykły odzysk z jednoczesnym przeniesieniem do rachunku własności obcej. Rachunek ten likwidować należy zgodnie z postanowieniami przepisów F. 2. art. 166 p. 3 i art. 167.

Za ścisłe wykonywanie niniejszego okólnika Dyrekcja czyni odpowiedzialnymi zwierzchników odnośnych jednostek służbowych, w posiadaniu których znajdują się przedmioty gwarancyjne.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. F-5-a/769/37.

116.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 28 września 1937 r. Nr 102, w sprawie obliczania i zarachowywania należności opłaconych z góry przy nadawaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej.

Wobec stwierdzenia niedokładności w zarachowywaniu należności wpłacanych z góry przy nadawaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej, Dyrekcja przypomina obowiązek ścisłego przestrzegania zarządzeń Ministerstwa Komunikacji, ogłoszonych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr 9 z dnia 15 marca 1936 r. pod pozycją 139, oraz w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr 13 z dnia 25 marca 1937 roku pod pozycją 166, i poleca przy nadaniu przesyłek towarowych w tej komunikacji obliczać przewoźne do granicy Państwa według tabeli odcinkowej B (polskiej). Otrzymaną według tego obliczenia sumę w markach niemieckich należy wpisać do dowodów przewozowych, wykazu nadanych przesyłek towarowych i do księgi kasowej na przychód jako opłatę uiszczoną z góry w markach niemieckich. Następnie marki te przerachowuje się na złote polskie według kursu dnia przeliczenia, ogłaszanego w Dz. Tar. i Zarz. Kol. (w rubryce 1-ej) i pobiera od nadawcy sumę w złotych polskich. Przerachowania marek niemieckich na złote polskie należy dokonać na wykazie zamiany walut serii F. Nr 114.

Znaczenie kasowe mają, marki niemieckie, wpisane do rubryk 5-ej i 28-ej pionowej księgi kasowej na podstawie wykazu nadanych przesyłek i wykazu zamiany walut, oraz złote polskie, wpisane do rubryk 10-ej i 18-ej pionowej księgi kasowej na podstawie wykazu zamiany walut (z rubryki 12-ej) i specyfikacji przelewu gotówki do kasy stacyjnej.

Należności przewozowe za koleje niemieckie, obliczone według odcinkowej tabeli A (niemieckiej), należy wykazać w dowodach przewozowych i w wykazie nadanych przesyłek towarowych na przekaz do pobrania od odbiorcy.

W następujących przypadkach należy ściśle przestrzegać wskazówek, podanych niżej:

I. Jeśli w komunikacji związkowej towarowej polsko - niemieckiej, z powodu braku wagi wagonowej na stacji nadania związkowej, nie można obliczyć przewoźnego za linie kolei polskich, to stacja ta (związkowa) powinna pobrać w dostatecznej wysokości kaucję za kwitem wpływów różnych i zarachować ją na wykazie sum przechodnich.

Następnie stacja pośrednia: 1) waży przesyłkę, 2) oblicza przewoźne za linie kolei polskich, 3) wpisuje należności za przewóz liniami kolei polskich w markach niemieckich do ceduły i listu przewozowego — jako opłacone z góry, 4) o rezultacie zawiadamia terminową korespondencją stację nadania.

Stacja nadania frankaturę wyrażoną w markach niemieckich i zabezpieczoną kaucją w sumach przechodnich wykazuje datą wystawienia ceduły przewozowej: 1) w grzbiecie ceduły przewozowej, 2) w wykazie nadanych przesyłek towarowych, 3) w księdze kasowej na przychód (w rubryce 5-ej pionowej) i na rozchód, również w markach niemieckich w pozostałości (w rubryce 32-ej pionowej).

W dniu obrachunku z nadawcą i wydania mu wtórnika listu przewozowego wzamian za kwit wpływów różnych — pozostałość wpisaną do księgi kasowej i wyrażoną w markach niemieckich przerachowuje się na złote polskie na wykazie zamiany walut według kursu dnia przeliczenia. Na podstawie danych wykazu zamiany walut — pozostałość przychodo-

wą w markach niemieckich wykazuje się na rozchód w rubryce 28-ej księgi kasowej dla danej waluty i równowartość w złotych polskich przenosi się na przychód do rubryki 10-ej księgi kasowej, prowadzonej w walucie polskiej. Obciążenie kasy w złotych, zapisane do rubryki 10-ej księgi kasowej, znajduje pokrycie w sumach przechodnich na podstawie wykazu serii F Nr. 103.

II. W przypadku nadania przesyłki towarowej w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej na stacji niewłączonej do tej taryfy — stacja nadania niezwiązkowa powinna pobrać w dostatecznej wysokości kaucję według rachunku przedpłaty komunikacji miejscowej, który to rachunek przedpłaty stacja związkowa zmiany ceduły, odkartowuje na stację nadania przy cedule obciążającej z: 1) należnościami uprzednimi w markach niemieckich za przewóz przesyłki od stacji związkowej do granicy Państwa, 2) ewentualnymi należnościami uprzednimi w złotych polskich za przewóz przesyłki od stacji nadania do stacji związkowej zmiany ceduły, w razie braku wagi wagonowej na stacji nadania. Gdy stacja nadania niezwiązkowa posiada wagę wagonową, to oblicza ona przewoźne według taryfy wewnętrznej do stacji związkowej zmiany ceduły i pobraną od nadawcy należność wpisuje do ceduły przewozowej komunikacji miejscowej jako frankaturę. W przypadku więc, gdy stacja nadania nie jest stacją związkową i nie posiada wagi wagonowej — stacja związkowa zmiany ceduły obliczyć powinna najpierw należności przewozowe od stacji nadania do stacji związkowej i wpisać należności te w złotych polskich na przekaz do ceduły przewozowej, przy której przesyłka nadeszła, — po tym cedułę tę zarachować: w księdze nadejścia — na wykazie nadeszłych przesyłek, w księdze wydania — w rachunku przekazowym i w księdze kasowej — na przychód na zasadach ogólnych, mając pokrycie na stronie rozchodowej w należnościach uprzednich, również w złotych polskich, — zgodnie z cedułą obciążającą, wykazem nadanych przesyłek i rachunkiem przedpłaty. Następnie stacja związkowa zmiany ceduły oblicza należności przewozowe za przestrzeń od stacji związkowej do granicy Państwa i wpisuje je do dowodów przewozowych, do wykazu nadanych przesyłek i do księgi kasowej na przychód jako opłatę frankowaną z góry w markach niemieckich, mając pokrycie na stronie rozchodowej w należnościach uprzednich, również w markach niemieckich, — zgodnie z rachunkiem przedpłaty i cedułą obciążającą, wspólną dla złotych polskich i marek niemieckich. Cedułę obciążającą sporządza się w takich przypadkach na druku komunikacji miejscowej i zarachowuje na wykazie nadanych przesyłek tejże komunikacji.

III. W przypadku nadania przesyłki towarowej w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej na stacji niewłączonej do tej taryfy, gdy stacja nadania niezwiązkowa i pośrednia stacja związkowa nie posiadają wagi wagonowej lub waga ta jest nieczynna — stacja nadania niezwiązkowa powinna pobrać w dostatecznej wysokości kaucję według rachunku przedpłaty komunikacji miejscowej. Rachunek przedpłaty towarzyszy przesyłce przy liście przewozowym i cedule komunikacji miejscowej do pośredniej stacji związkowej, która rachunek przedpłaty oraz cedułę zatrzymuje u siebie, wpisując ją bez sum do księgi nadejścia i do wykazu przesyłek nadeszłych. Następnie stacja związkowa sporządza nową cedułę przewozową dla danej komunikacji związkowej, po czym wysyła przesyłkę przy liście przewozowym i nowej cedule do stacji pośredniej, posiadającej wagę wagonową. Stacja ta posiadająca wagę wagonową waży przesyłkę, oblicza przewoźne za przestrzeń od pośredniej stacji związkowej do granicy Państwa i następnie wpisuje należności obliczone w markach niemieckich do ceduły i listu przewozowego jako opłacone z góry, po czym zawiadamia terminową korespondencją pośrednią stację związkową (zmiany ceduły) o wyniku zważenia i wysokości obliczonych należności przewozowych.

Pośrednia stacja związkowa (zmiany ceduły) zgłoszoną jej sumę frankatury w markach niemieckich za przestrzeń od stacji związkowej do granicy Państwa wpisuje datą wystawienia nowej ceduły przewozowej do: 1) pierwopisu ceduły przewozowej, 2) wykazu nadanych przesyłek towarowych danej komunikacji, 3) księgi kasowej (rubryki 5-ej pionowej) na przychód, 4) rachunku przedpłaty. Następnie stacja ta, mając już wagę przesyłki, oblicza przewoźne od stacji nadania do stacji związkowej według taryfy wewnętrznej i wpisuje wynik w złotych polskich na przekaz do ceduły, przy której przesyłka nadeszła ze stacji nadania oraz do rachunku przedpłaty,—po tym cedułę tę zarachowuje również datą wystawienia nowej ceduły przewozowej do stacji gra-

nicznej, w: 1) księdze nadejścia, 2) wykazie przesyłek nadeszłych, 3) księdze wydania, 4) rachunku przekazowym, 5) księdze kasowej na przychód na zasadach ogólnych. Oba obciążenia kasy jak wyżej (z tytułu sumy na przekaz w złotych polskich za przestrzeń od stacji nadania do stacji związkowej i z tytułu frankatury w markach niemieckich za przestrzeń od stacji związkowej do granicy Państwa) — znajdą wyrównanie w należnościach uprzednich, mianowicie po odkartowaniu do stacji nadania rachunku przedpłaty cedułą obciążającą, wspólną dla złotych polskich i marek niemieckich. Cedułę obciążającą należy w takim przypadku sporządzić na druku komunikacji miejscowej i zarachować ją w wykazie nadanych przesyłek towarowych tejże komunikacji.

Do czasu zaistnienia należności uprzednich przez odkartowanie rachunku przedpłaty, obciążenia kasy z tytułu sumy na przekaz w złotych polskich i frankatury w markach niemieckich pośrednia stacja związkowa (zmiany ceduły) powinna przenieść w złotych i w markach do pozostałości (do rubryki 32-ej księgi kasowej dla tych walut). Pozostałości przychodowe zlikwidują się należnościami uprzednimi.

IV. W przypadkach, gdy nadawca nie posiada w ajencji celnej rachunku bieżącego lub nie przekaże on ajencji bezpośrednio pocztą gotówki na zabezpieczenie należności celnych wywozowych — stacja nadania pobiera w dostatecznej wysokości kaucję według oddzielnego rachunku przedpłaty komunikacji miejscowej, który towarzyszy przesyłce do stacji granicznej wyjściowej. Po wpisaniu przez ajencję celną do rachunku przedpłaty należności celnych i przekazaniu rachunku kasie towarowej za pomocą rachunku przekazowego, kasa ta odkartowuje rachunek przedpłaty cedułą obciążającą bezpośrednio do stacji nadania przesyłki (nie stacji pośredniej).

Równocześnie Dyrekcja uchyla okólnik Dyrekcji z dnia 12. I. 1937 r. Nr 3 w sprawie obliczania i zarachowywania należności opłacanych z góry przy nadawaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej, ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń D. O. K. P. Wilno, z dnia 29 stycznia 1937 r. Nr 1 poz. 3.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr D/5a 1/434/37.

SPRAWY SŁUŻBY MECHANICZNEJ.

117.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 28 września 1937 r. Nr 108, w sprawie zwiększenia czujności nad bezpieczeństwem pożarowym.

Wobec stwierdzenia szeregu zaniedbań w stanie bezpieczeństwa pożarowego, polecam naczelnikom kol. straży pożarnych:

1) przejawiać większy stopień zainteresowania nad stanem bezpieczeństwa pożarowego i nie pozostawiać spraw tych na wyłącznej trosce młodszych pracowników kol. straży pożarnych,

2) czuwać i dopilnować osobiście, ażeby wszelka praca w zakresie obrony przeciwpożarowej, prowadzona była wszechstronnie wyczerpująco i we właściwych terminach,

3) dopilnować, ażeby załoga kol. straży pożarnej nie była zdekompletowana i aby stawiennictwo pracowników podczas ćwiczeń i alarmów, osiągało pełną liczbę kompletu danej załogi kol. straży pożarnej,

4) interesować się osobiście akcją szkoleniową,

5) przeprowadzać osobiście kontrolę stanu przyrządów i urządzeń pożarowych, oraz badać stan bezpieczeństwa pożarowego poszczególnych zabudowań i pomieszczeń,

6) interesować się bezpośrednio wnioskami dowódców kol. straży pożarnych oraz wydawać niezwłoczne zarządzenia wykonawcze w sprawie zgłaszanych przez dowódcę potrzeb pożarowych.

Nr II/4g-176/23/37.

SPRAWY SŁUŻBY HANDLOWO-TARYFOWEJ.

118.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 25 września 1937 roku Nr 103, w sprawie wadliwego stosowania taryfy osobowej przy przejazdach osób wojskowych.

Stwierdzono, że stacje odmawiają wydawania biletów w/g taryfy wojskowej (tab. 9), osobom wojskowym stanu urlopowanego, wzywanym do powiatowej komendy uzupełnień, do sądów wojskowych, lub wojskowych sądów honorowych, wykazującym się wezwaniem

władz wojskowych i dokumentem legitymacyjnym.

Dyrekcja wyjaśnia, że przy przejazdach wymienionych osób należy w myśl postanowień Instrukcji H-1a, poz. 55 rozdz. II pkt. 5 ust. (1) i (2), stosować taryfę wojskową (tab. 9).

Niektóre stacje przy przejazdach żołnierzy rezerwy (oficerów i szeregowych) w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych, stosują niewłaściwie taryfę wojskową (tab. 9), wobec czego Dyrekcja przypomina, że w myśl Instrukcji H-1a, poz. 43 p. 5 ust. (2) w przypadkach tych, należy stosować tabelę opłat ulgowych ze zniżką 33% (tab. 6) na podstawie zaświadczenia wystawionego przez właściwą formację wojskową (p. 4, ustęp 4).

Zachodzą również przypadki stosowania przez organa kontrolne dopłaty w pociągu w/g tabeli opłat normalnych przy przejeździe oficerów w klasie wyższej, przeto Dyrekcja zwraca uwagę, że w myśl Instrukcji H-1a poz. 55 p. 5 ust. (4) przy przejściu do klasy wyższej osób korzystających z taryfy wojskowej, jeżeli posiadany dokument do tego ich uprawnia, — stosuje się dopłatę w wysokości różnicy cen obliczonych w/g taryfy wojskowej, bez jakichkolwiek dopłat. W stosunku zaś do osób nie posiadających wymaganych dokumentów należy stosować dopłatę w wysokości różnicy w/g tabeli normalnej przy przejeździe w klasie wyższej.

Jednocześnie Dyrekcja przypomina, że zawarte w Instrukcji H-1a poz. 55 p. 5 ust. (1) i (2) postanowienia taryfy wojskowej, należy stosować nie tylko w kasach biletowych, lecz również i w pociągu.

Nr IV-2a /3/30/37.

SPRAWY SŁUŻBY ZASOBÓW.

119.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 11 października 1937 r. Nr. 109, o prowadzeniu planowej gospodarki podkładami uzyskanymi z wymiany.

Celem uporządkowania gospodarki starymi podkładami, uzyskanymi z wymiany, oraz zapobieżenia pozostawianiu ich przez czas dłuższy wzdłuż szlaków, a tym samym uniknięcia dodatkowych kosztów na przewóz, na—i wyładunek, polecam:

I. Oddziałom drogowym i zarządom kolei wąskotorowych:

1) wyjęte z torów na szlaku podkłady, zakwalifikowane na opał, zwozić wózkami roboczymi do miejsc dostępnych dla naładunku, najpóźniej w ciągu miesiąca, po ukończeniu wymiany na danym szlaku,
2) podkłady, wyjęte z torów na stacji lub w pobliżu stacji, zakwalifikowane na opał zwozić wózkami roboczymi na stację do miejsc z których będą wydawane konsumentom jako opał,
3) na zlecenie wydziału zasobów — przekazywać odpowiednie ilości podkładów opałowych do składnic opałowych,
4) zaopatrywać, przez zawiadowców odcinków drogowych, w podkłady opałowe jednostki wszystkich służb, dla opalania budynków służbowych na stacjach i szlakach, gdzie nie ma składnic opałowych,— odpowiednio do zgłoszonych zapotrzebowań, w pierwszym rzędzie—stacje,
5) wydawać podkłady, jako deputat opałowy pracownikom i emerytom, przez zawiadowców odcinków drogowych; w tym przypadku dowody sprzedaży na deputat opałowy (podkłady) sporządzają właściwe, dla zainteresowanego pracownika, jednostki służbowe nie zaś zawiadowca odcinka drogowego,
6) po zakończeniu wymiany i obejrzeniu przez komisję podkładów, obciążonych jeszcze terminami gwarancji,—na wszystkie podkłady zakwalifikowane na opał— przedstawiać do wydziału zasobów wykazy według wzoru załącznika Nr. 1 do niniejszego okólnika.

W miejscowościach, w których są składnice opałowe — spełniają one wszystkie czynności wymienione w pkt. pkt. 4 i 5.

II. Jednostkom liniowym wszystkich służb (oprócz sł. kol. wąsk.):

1) zgłaszać przez właściwych rachunkozdawców do dnia 1 kwietnia każdego roku, do odnośnego oddziału drogowego, roczne zapotrzebowanie na podkłady opałowe,
2) w zapotrzebowaniach podawać oddzielnie ilość podkładów opałowych, potrzebnych na najbliższy okres letni i oddzielnie na okres zimowy.

III. Składnicom opałowym:

1) zgłaszać zapotrzebowania na podkłady opałowe dla swoich celów do wydziału

zasobów, w terminie do dnia 1 kwietnia każdego roku, według wzoru załącznika Nr. 2 do niniejszego okólnika,

2) po otrzymaniu podkładów opałowych, układać je (po rozpiłowaniu) w stosy na placach w odległości nie mniejszej niż 20 mtr. od budynków, w wyjątkowych przypadkach w odległości nie mniejszej niż 10 mtr.,

3) wydawać podkłady opałowe na deputat pracownikom i emerytom, dopiero po zarezerwowaniu na składnicy całej potrzebnej ilości podkładów opałowych dla celów służbowych, według zgłoszonych zapotrzebowań na odpowiedni okres (letni, zimowy).

IV. Wydziałowi zasobów:

1) na podstawie otrzymanych ze składnic opałowych zapotrzebowań na podkłady opałowe, — wydawać zlecenia właściwym oddziałom drogowym oraz zarządom kolei wąskotorowych, w odpisie do wydziału ruchu na wysłanie podkładów do składnic opałowych.

Oddziały drogowe, i zawiadowcy odcinków drogowych służby kolei wąskotor. zgłaszają żądanie o dostarczenie potrzebnego taboru lub wyznaczenie pociągu gospodarczego dla przewozu podkładów opałowych; pierwsi — do właściwego oddziału ruchowo - handlowego, a drudzy — do zarządu kolei wąskotorowych.

Oddziały ruchowo - handlowe, przy wyznaczeniu pociągów gospodarczych dla przewozu podkładów opałowych, winny stosować się ściśle do obowiązujących przepisów o oszczędnym i planowym wykonywaniu przewozów gospodarczych.

Niezależnie od powyższego, jednostki służbowe, wysyłające ze stacyj podkłady opałowe, obowiązane są zgłaszać zapotrzebowania na wagony do odnośnych stacyj załadowczych.

Równocześnie uchylam okólnik z dnia 11/II 1932 Nr. Z. M. VI. 148; z dnia 25/XI 1932 r. Nr. M. VI. 6825 i z dnia 26 stycznia 1933 r. Nr. Z. M. II-536.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr V.3f-23/22/37

Załącznik Nr 1 do Okólnika Dyrektora K. P.
z dnia 11 października 1937 r. Nr 109.

ILOŚĆ PODKŁADÓW OPAŁOWYCH: (w sztukach)		
otrzymana z wymiany i obejrzana przez komisję	potrzebna oddziałowi dogowemu, lub zarządowi kol. wąskotor. dla zaopatrzenia stacyj i innych budynków służbowych, oraz dla potrzeb własnych	do odstąpienia wydziałowi zasobów dla składnic opałowych

Załącznik Nr 2 do Okólnika Dyrektora K. P.
z dnia 11 października 1937 r. Nr 109.

ILOŚĆ PODKŁADÓW OPAŁOWYCH POTRZEBNA: (w sztukach)		
dla celów służbowych		do wydania na deputaty opałowe na okres roczny *)
na okres letni od 1.IV. do 1.X.*)	na okres zimowy od 1.X.—1.IV.*)	

*) Uwaga: oprócz posiadanego zapasu.

120.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 25 września 1937 roku Nr 110, o zaszeregowywaniu i likwidacji części wagonowych uzyskanych z rozbiórki wagonów towarowych.

Otrzymane z rozbiórki wagonów towarowych części wagonowe, bezwzględnie zdatne do dalszego użytku, Dyrekcja poleca zaszeregowywać do działu XVI mianownictwa materiałów pod Nr 38, 39, 40, 120, 121 i 122 w zależności od materiału, z jakiego są one wykonane, stosując przy tym ceny rejestrowe ustalone przez Ministerstwo Komunikacji dla odpowiedniego złomu metalowego.

Wszystkie odzyskane staroużyteczne części przed przyjęciem na rachunek zasobowy, winny być oznaczone nazwami i Nr Nr. rysunków w/g mianownictwa wagonów i ich części (nakład MK 1929) ze wskazaniem pochodzenia wagonów, naprzykład: „widły maźnicze jednolite z żelaza płaskiego Nr rys. 233 do wagonu pochodzenia rosyjskiego".

Nadmierne ilości tych części, nagromadzone w parowozowniach, warsztatach i magazynach, które w okresie 3-miesięcznym nie będą użyte na miejscu, powinny być wysyłane, przy okazji wraz z innymi materiałami, do magazynu zasobów w Brześciu celem dalszego ich magazynowania. Również do tego magazynu należy kierować i zapotrzebowania na te części, o ile zajdzie potrzeba użycia ich a brak ich odczuwa się na miejscu.

W miarę nagromadzenia się zapasów części wagonowych, użycie których w przyszłości nie będzie miało miejsca, — części te powinny być przeszeregowywane do odnośnych pozycyjdziału XVI mianownictwa materiałów, jako złom metalowy, podlegający likwidacji.

Nr V/3a. 3/264/37.

Adres Redakcji i Administracji:

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr. 14

Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.)

Warunki prenumeraty:

Prenumerata wynosi w kraju:

Kwartalnie zł 2. półrocznie zł 4. rocznie zł 8.

Cena każdego numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Cena ogłoszeń:

Od wiersza — zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika.

Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Druk. „Swit" Wilno, Wielka 40 Tel. 326